

[Landbrugsministeren.]

også af overordentlig betydning for landbruget, og også det har vi selvfølgelig vor opmærksomhed henvendt på, og jeg vil tilføje, at hensynet hertil er noget af det, der taler imod at indføre den høje kornpris, som altså det ærede medlem hr. Sønderup ikke gik ind for, men som jeg forstod det ærede medlem hr. Niels Eriksen gerne så gennemført. Det er klart, at hvis vi gennemfører en for høj kornpris, vil den have en betydelig omkostningsstigning til følge, og det er i hvert fald ikke umiddelbart i landbrugets interesse.

Det er mig ikke helt klart, hvorfor det ærede medlem hr. Sønderup førte spørgsmålet om det europæiske fællesmarked og frihandelsområdet ind i debatten ved denne lejlighed, og jeg skal afholde mig fra en mere generel drøftelse af dette spørgsmål, men kun slå fast, at det er regeringens agt i de forhandlinger, vi kan godt sige de mange forhandlinger, der skal føres om denne sag, at søge at opnå den bedst mulige sikring af det danske landbrugs interesser.

Ejendomsskatterne har også været draget ind i debatten, men dem bliver der nok rig lejlighed til at drøfte senere.

Det ærede medlem hr. Sønderup tager i nogen grad sorgerne på forskud, for der er ikke i regeringserklæringen eller hos regeringen i det hele taget sådanne planer, der berettiger til, at man netop på det punkt skal nære alvorlig frygt for, at landbrugets interesser skulle blive skadet.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), der talte om låneordningen, i, at det var bedst, om en sådan ordning kunne undgås, og at det helt ideelle ville være, om landbruget kunne klare dette selv. Jeg tror imidlertid ikke, det kan lade sig gøre i dag. Det er min hensigt at søge denne låneordning etableret på samme grundlag som sidst, for et par år siden, d. v. s. efter aftale mellem nationalbanken, de private banker og kornhandelen. Vi har fundet det ønskeligt i denne situation at give mindre kapitalstærke landmænd en chance for at undgå at sælge deres brødkorn, hvis priserne umiddelbart efter høst er særlig lave.

Jeg er måske nok enig med det ærede medlem hr. Niels Eriksen i nogle af de betragtninger, han fremførte. Vi har vel nok

for øjeblikket udsigt til en for høj svineproduktion; det er muligt, at der er risiko herfor. Det ærede medlem mener, at havde vi gennemført en brødkornsordning med faste priser, havde det virket dæmpende på svineproduktionen. Jeg kan ikke se overensstemmelse mellem det ærede medlem hr. Carl Petersens og det ærede medlem hr. Niels Eriksens udtalelser på dette punkt; jeg opfattede det ærede medlem hr. Carl Petersens udtalelser derhen, at netop en høj, fast brødkornspris giver mulighed for større svineproduktion, for så vidt som man så kunne få ombyttet det danske brødkorn med det billigere foderkorn. De to ærede ordførere må så dele sig imellem, hvorvidt de er enige på dette område eller ej!

For mig at se er den ordning, vi nu gennemfører, taget som en helhed af nogenlunde samme betydning for neddæmpning af svineproduktionen, som en fast kornpris ville være. Det vigtigste her må være, at vi sikrer, at dansk brødkorn bruges til brødkornproduktion og dermed borttages fra den dyriske produktion. Når det sker, vil der i begge tilfælde komme den samme neddæmpning; hvor stor eller lille er jeg ude af stand til at sige noget om. Alle praktiske landmænd, og da ikke mindst det ærede medlem hr. Niels Eriksen, ved, at produktionen af svin, af dansk bacon, i dag er planlagt helt frem til 1. maj næste år. Ingen kornordning, af hvilken art den end er, kan påvirke denne produktion; det kan kun andre foranstaltninger, hvis man ønsker at gå med til dem: nedslagning af søer eller polte, eller hvad det nu kan være.

Vi har fundet det rimeligt at fremsætte dette lovforslag og gennemføre de andre foranstaltninger. Vi har gjort det, fordi regeringen regner med derved at sikre brug af dansk korn til brød. Det kan måske spare valuta, og med hensyn til svineproduktionen vil det efter min mening virke efter samme linjer som det forslag, der har været fremme fra anden side. Det glæder mig, at lovforslaget har fået en så velvillig modtagelse her i tinget, og det vil jeg gerne takke for.

Stats- og udenrigsministeren (*H. C. Hansen*): Det kunne nok misforstås, hvis jeg undlod at svare med et par ord på den